

отримані знання на практиці. По мірі просування у вивченні навчального предмету все більше місця повинні займати завдання, що передбачають активну розумову діяльність студентів. Самостійна постановка нових цілей, орієнтування в умовах їх досягнення та вибір актуальних засобів та способів їх вирішення є тими ланцюгами інтелектуальної діяльності, які надають їй продуктивний, творчий характер.

До структури розвиваючої компетенції можна віднести також професійну сферу, тобто володіння власне професійною діяльністю на достатньо високому рівні, здатність проектувати свій подальший професійний розвиток; здатність до спільної (групової, кооперативної) професійної діяльності, співробітництва, а також володіння загальноприйнятими в даній професії прийомами спілкування; прийомами самовираження і саморозвитку особистості; прийомами самореалізації і розвитку індивідуальності в рамках професії, готовність до професійного росту.

Переваги компетентнісного підходу у викладанні іноземних мов особливо проявляються у вищій школі. По-перше, студенти мають певний досвід навчання і розвинені пізнавальні здібності. Це означає, що вони можуть робити узагальнення, розуміти семантичні і синтаксичні зв'язки між мовними одиницями.

По-друге, більшість студентів свідомо роблять свій вибір і тому вони дуже цілеспрямовані. Вони добре знають що і для чого їм треба вчити, вони свідомо беруть на себе відповідальність за навчання. По-третє, студенти високомотивовані. Вони розуміють важливість уміння спілкуватися іноземною мовою та використовувати її в професійній діяльності.

Тому застосування компетентнісного підходу при викладанні у вищій школі означає, що поставлені викладачем цілі дуже зрозумілі студентам, які знають чого прагнуть і можуть самі оцінити свої досягнення.

Компетентнісно спрямоване навчання іноземних мов дає можливість застосовувати різні види завдань. У викладача завжди є можливість експериментувати з новими методами, проявляти свою творчість, комбінуючи нові прийоми з уже знайомими, що добре себе зарекомендували і дали найкращий результат.

*О. О. Беляєв, проф., д-р екон. наук,
В. М. Сукноваленко, доц., канд. екон. наук*

РОЛЬ РИНКУ ПРАЦІ У ВІДТВОРЕННІ РОБОЧОЇ СИЛИ

Відтворення робочої сили, особливо у суспільстві, що трансформується, передбачає взаємодію держави, роботодавця і профспілок. Так званий трипартизм, єдність цих сил вивіряється освітою і всі три вищеназвані суб'єкти зацікавлені у появі ґрунтовно підготовленого фахівця; зусилля і держави, і роботодавця, і профспілок спрямовуються на аналіз стану українського ринку праці, гнучку відповідність наявної робочої сили попиту на неї, щодо удосконалення господарювання у цьому ринковому сегменті.

Рушійною силою еволюції стану ринку праці є розв'язання суперечності між економічною і соціальною функціями держави, що передбачає появу нових підходів у соціальному захисті населення.

Інвестиції у «людський капітал» — надання освіти, підвищення кваліфікації, перенавчання за другою вищою освітою — процес багатогранний і держава здатна вплинути на сукупні доходи і витрати, враховуючи позитивну дію відповідного мультиплікатора. І хоча значення (рівень) множника сукупних доходів — витрат знижене через відсутність прогресивного оподаткування та незначні трансфертні виплати, цей механізм є одним із інструментів подолання структурного і циклічного безробіття. Намагання ж держави вибірково підтримати окремі підприємства, сектори економіки, вплинути на процес ціноутворення, запроваджуючи граничні ціни, не сприяє дії ринкового механізму розподілу інвестицій і зайнятості, суперечить статусу держави з ринковою економікою.

Насичення українського ринку праці виробниками нового типу, що працюватимуть в умовах зростання соціалізації економічних відносин спонукає до надання переваг у регулюванні цих відносин бюджетно-податковій політиці з підвищенням ролі державних фінансів. При формуванні бюджету у довгостроковому періоді критерієм використання державних інвестицій у розвиток економіки повинен бути соціальний, що передбачає створення додаткових робочих місць, підвищення (суттєве) рівня заробітної плати як ціни товару — робоча сила, пенсій.

Становлення ринкової економіки вимагає таких якостей від суб'єкта господарювання, які б дозволили оволодіти відносинами ринку праці, перебуваючи і в стані найманого працівника, і в

стані роботодавця. Щоб робітник став вільною особистістю, а його праця — творчою, система освіти повинна найефективніше використовувати і державне фінансування, і кошти приватних осіб. Неприпустимим було б відтворення в цих умовах осіб слабо адаптованих на ринку праці, регресивної економічної моделі людини.

*О. М. Білик, асист.,
кафедра управління персоналом*

СПРИЯННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЮ ВИПУСКНИКІВ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ ДІЯЛЬНОСТІ КНЕУ

Отримання вищої освіти сьогодні актуально ще більше, ніж у минулі часи, але закінчення ВНЗ далеко не завжди являється півдоріжжям до життя, про яке мріялось. Пошук та влаштування на роботу — дистанція з багатьма перешкодами. Сприяння у працевлаштуванні випускників вузів сьогодні являється однією з найактуальніших проблем. Головною метою створення кадрового агентства при університеті є сприяння у реальному працевлаштуванні випускників безпосередньо за їх фахової підготовкою.

Створення при Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана на базі кафедри «Управління персоналом» Центру зв'язків з роботодавцями та сприяння працевлаштуванню студентів «Перспектива» дає можливість:

- сприяти працевлаштуванню випускників університету;
- організувати стажування студентів з подальшим їх працевлаштуванням;
- проводити роботи по сприянню у працевлаштуванні студентів на сезонні роботи (під сезонними роботами маємо на увазі роботи у вільний від навчання час — канікули);
- налагодити стійкі зв'язки з роботодавцями та їх союзами шляхом складання угод на цільову підготовку спеціалістів під конкретні робочі місця, починаючи з 3—4 курсів;
- використовувати центр «Перспектива» в якості навчально-тренувальної фірми, що діє в реальних умовах та буде забезпечувати прищеплення навичок діяльності в інфраструктурних утвореннях на ринку праці;